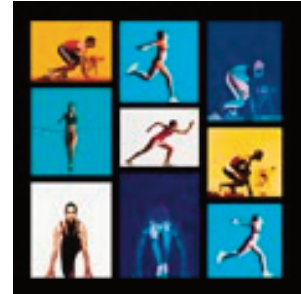

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ Για την Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό

2009

Για την Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό

Η παρούσα κατάσταση - Το αθλητικό μοντέλο σε κρίση

Ο αθλητισμός είναι ένα πολυλειτουργικό κοινωνικό φαινόμενο. Αφορά ένα πολυπληθές κομμάτι της κοινωνίας που ασχολείται με τις διάφορες πλευρές του, ενώ ταυτόχρονα βρίσκεται σε άμεση αλληλεπίδραση και αλληλεξάρτηση με τις κοινωνικές εξελίξεις και τα πρότυπα που διαμορφώνονται σε κάθε εποχή. Έτσι, και στον τομέα του αθλητισμού η νεοφιλελεύθερη ηγεμονία έχει αφήσει τα ίχνη της, όχι μόνο ενισχύοντας την εμπορευματοποίηση και υποβαθμίζοντας την αξία του ερασιτεχνικού και του μαζικού αθλητισμού, αλλά και προωθώντας μια σειρά από ρυθμίσεις που θα μπορούσε κανείς να αποκαλέσει ακόμη και προπομπό των ευρύτερων αλλαγών που επιφυλάσσουν οι σημερινές κυρίαρχες δυνάμεις στην κοινωνία συνολικότερα:

-- Άνοιξαν με προκλητικό τρόπο τα ταμεία του κράτους και κατασπαταλήθηκε δημόσιο χρήμα για την σωτηρία των αθλητικών ιδιωτικών εταιρειών,

-- Εντάθηκαν τα φαινόμενα, δημιουργίας ιδιωτικών στρατών επιχειρηματιών και κοινωνικής βίας,

-- Δοκιμάστηκαν και εφαρμόζονται μέθοδοι άμεσου ελέγχου και επιβολής, ιδιωτικοί αστυνομικοί με αρμοδιότητες που δεν προβλέπονται από το σύνταγμα, ηλεκτρονικά μέσα παρακολούθησης, ηλεκτρονικά εισιτήρια, απαγορεύσεις μετακίνησης, χρήση σκύλων, και εν γένει μέτρα που αντίκεινται στα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες, με σκοπό μεταξύ άλλων να καλλιεργήσουν την ευρύτερη κοινωνική τους αποδοχή

-- Εφαρμόστηκε η ιδιωτικοποίηση δημόσιων αθλητικών χώρων, η εκχώρηση αρμοδιοτήτων σε ιδιωτικά συμφέροντα και πρωτοεμφανίστηκαν μορφές σύμπραξης του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα (ΣΔΙΤ),

-- Καταλήφθηκαν ελεύθεροι χώροι για επιχειρηματικές δραστηριότητες και εμπορικές χρήσεις. Με πρόσημα τον αθλητισμό καταστρατηγήθηκαν ρυθμιστικά σχέδια, πολεοδομικά πλαίσια και κανόνες και υποβαθμίστηκαν οι περιβαλλοντικές συνθήκες σε μεγάλα αστικά κέντρα καθώς και οι πραγματικές ανάγκες των πολιτών

-- Αυξήθηκε ο επίσημος κρατικός κι ο παράνομος αθλητικός τζόγος, δημιουργώντας επιπλέον κοινωνικές παθογένειες

-- Δημιουργήθηκαν συνθήκες ενσωμάτωσης του αθλητισμού στο σύστημα της πολιτικοοικονομικής διαπλοκής και ενισχύθηκε ένα σκληρό σύστημα πελατειακών σχέσεων

-- Καθιερώθηκαν ευέλικτες σχέσεις ανασφάλιστης εργασίας και υποαπασχόλησης στους εργαζόμενους στον χώρο του αθλητισμού, με μεγάλο αριθμό ημιαπασχολούμενων, με την ώρα, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, αλλά και μεγάλο πρόβλημα ανεργίας.

Το σημερινό αθλητικό μοντέλο, όπως διαμορφώθηκε από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, έχει στρεβλό χαρακτήρα. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, μέσα από μια ιδιότυπη συναντίληψη για το ρόλο του κράτους και των ιδιωτικών επενδύσεων, καθόρισαν τους όρους, τη δυναμική της ανάπτυξης και επέβαλαν τη σημερινή κατάσταση στον αθλητισμό.

Το σημερινό αθλητικό οικοδόμημα αποτελεί την έμπρακτη εφαρμογή των προγραμματικών θέσεων της Νέας Δημοκρατίας «για το αθλητικό προϊόν», «τη συμμετοχή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σύμφωνα με τις επιταγές του σύγχρονου αθλητικού marketing», «τις προϋποθέσεις για την ακμή της βιομηχανικής παραγωγής αθλητικού θεάματος, πάντοτε μέσα στα πλαίσια της ελεύθερης οικονομίας της αγοράς», «τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος».

Ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί και εφαρμογή των αντιλήψεων του ΠΑΣΟΚ, όπως αυτές εκφράζονται στις διακηρύξεις του για «σχήματα διαχείρισης, που θα επιτρέπουν τη συνέργεια του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα», για «μακροπρόθεσμο πρόγραμμα διεκδίκησης μεγάλων αθλητικών γεγονότων» και για «στήριξη της οικονομικής του επαγγελματικού αθλητισμού, που δεν πρέπει να μας οδηγήσει στην αποβολή του από τον αθλητισμό και την αποκλειστική του ένταξη στις οικονομικές δραστηριότητες της κοινωνίας». Ταυτόχρονα το ΠΑΣΟΚ φέρει και την κύρια ευθύνη για τον κομματικό εναγκαλισμό των φορέων του αθλητισμού και για τη δυνατότητα ανάπτυξης σχέσεων οικονομικής και πολιτικής διαπλοκής τους με την εκάστοτε κυβέρνηση.

Ο αθλητισμός στη χώρα μας περνά σοβαρή κρίση. Πρόκειται για κρίση αξιών, κοινωνικού προσανατολισμού και πολιτικών επιλογών, για την οποία οι ευθύνες των δυνάμεων του δικομματισμού είναι τεράστιες.

Είναι το πολιτικό προσωπικό των δυο κομμάτων που εξελίχθηκε σε μηχανισμό επαγγελματιών παραγόντων του αθλητισμού και δημιούργησε τη βιομηχανία ανάληψης διεθνών αθλητικών διοργανώσεων ως μέσο πλουτισμού. Οι ίδιοι αθλητικοί παράγοντες που εν συνεχεία δραστηριοποιήθηκαν, κάτω από την ομπρέλα των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών και αυτονομήθηκαν από τους ελεγκτικούς θεσμούς, κοινωνικούς και κρατικούς. Επαγγελματίες παράγοντες που είναι πλήρως ενσωματωμένοι στην παγκόσμια αθλητική «βιομηχανία» και οι οποίοι προσπαθούν να επιβάλουν σε ολόκληρο το πολιτικό σύστημα τις δικές τους αντιλήψεις για τον τρόπο λειτουργίας των αθλητικών θεσμών. Είναι αυτός ακριβώς ο μηχανισμός που στο όνομα κάποιων εθνικών μεγαλοϊδεατισμών, για χάρη των κερδών, στήριξε την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, το κυνήγι των ρεκόρ και της τηλεθέασης, υπέθαλψε τη μάστιγα του ντόπινγκ, που τόσο υποκριτικά καταγγέλλει.

Είναι ο μηχανισμός της σημερινής κυβέρνησης και πολύ περισσότερο του ΠΑΣΟΚ, που, επιδιώκοντας να συντηρήσει το τέλμα και τις καθεστωτικές λογικές στις αθλητικές ομοσπονδίες, αγωνίστηκε στη Βουλή με νύχια και με δόντια ώστε να αποσυρθεί η τροπολογία για την απλή αναλογική στον αθλητικό νόμο. Για να αποδειχθεί ότι στη λογική αυτών των κομμάτων η κρατική παρέμβαση είναι αποδεκτή μόνο για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων.

Όπως συνέβη για παράδειγμα στο παρελθόν με την βίαιη εμπορευματοποίηση του ποδοσφαίρου και τον ν. 879/79, με την παραχώρηση των σταδίων στην τοπική αυτοδιοίκηση χωρίς τους απαραίτητους πόρους και τον ν. 423/76, με την ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ και τη μεταφορά των εσόδων του από το υπουργείο Πολιτισμού στο υπουργείο Οικονομικών, με τις διαχρονικές παρεμβάσεις των υπουργών αθλητισμού στο εκλογικό σύστημα της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, με την ψήφιση εν όψει του 2004 ακόμη και «Ολυμπιακών» νόμων, που μετέτρεψαν την Βουλή σε πολεοδομικό γραφείο.

Αυτά τα κόμματα, ωστόσο, αποδεικνύεται ότι όταν επιχειρείται ένα βήμα εκδημοκρατισμού, όπως η καθιέρωση ανόθευτης και αναλογικής εκπροσώπησης στις αθλητικές ομοσπονδίες, δηλώνουν «αναρμόδια» και επικαλούνται το λεγόμενο «αυτοδιοίκητο» των αθλητικών ομοσπονδιών.

Το πολιτικό προσωπικό του δικομματισμού στον αθλητισμό, που εδώ και τριάντα χρόνια κατασπαταλά το δημόσιο χρήμα με την επίκληση του λεγόμενου «αυτοδιοίκητου», επιδιώκει με σαφήνεια την διατήρηση της αυθαιρεσίας, του προνομίου να εξακολουθούν να διαχειρίζονται ανεξέλεγκτα και αδιαφανώς το δημόσιο χρήμα, να εκμεταλλεύονται με καταχρηστικό τρόπο δημόσιες αθλητικές εγκαταστάσεις, να διοργανώνουν σε συνεργασία με την εκάστοτε κυβέρνηση διεθνείς διοργανώσεις με υπερβάσεις προϋπολογισμών και υπερκοστολογήσεις, ακόμα και να λειτουργούν τμήματα αθλητικών σπουδών, υποκαθιστώντας τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας που δίνουν τους επίσημους τίτλους σπουδών.

Οι συνολικές δαπάνες για τον αθλητισμό, διαχρονικά, δεν ξεπερνούν ετησίως το 0,4% του ΑΕΠ και μάλιστα δεν πρόκειται για αναπτυξιακές αλλά στην πλειοψηφία τους για ανελαστικές δαπάνες. Πρόκειται κυρίως για παροχές στον υψηλό αθλητισμό, που δεν αντιστοιχούν σε αναπτυξιακές ανάγκες. Ενδεικτικά παραδείγματα αποτελούν τα κονδύλια του υπουργείου Παιδείας (ο περιβόητος κωδικός 5272 για τον σχολικό αθλητισμό και την τριτοβάθμια εκπαίδευση), οι δαπάνες για τον «Αθλητισμό για όλους», που για το 2009 ανέρχονται στο «ιλιγγιώδες» ποσό των 300.000 ευρώ και φυσικά το αντισταθμιστικό πρόγραμμα για την περιφέρεια «Ελλάδα 2004», το οποίο δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Η συρρίκνωση των δαπανών είναι ακόμα εντονότερη στην περιφέρεια, όπου δεν καλύπτονται ακόμα και οι πιο βασικές ανάγκες, όπως η συντήρηση των σχολικών αθλητικών εγκαταστάσεων, η διενέργεια σχολικών αγώνων, η προμήθεια υλικού για τα σχολεία, η ανάπτυξη στοιχειωδών προγραμμάτων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Από την άλλη πλευρά, τη στιγμή που οι κοινωνικές δαπάνες για τον αθλητισμό συνεχώς συρρικνώνονται και ο αθλητισμός αποκλείεται από τις πολιτικές της κοινωνικής πρόνοιας, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ χρησιμοποιούν το μοντέλο πρωταθλητισμού και υψηλού αθλητισμού ως μέσο κερδοφορίας και μάλιστα μέσα από την αύξηση του αθλητικού τζόγου, που αποφέρει τεράστια έσοδα στο υπουργείο Οικονομικών. Υπερκέρδη που δεν μπορούσε παρά να αποτελέσουν αντικείμενο αντιθέσεων εγχώριων και διεθνών οικονομικών συμφερόντων και τα οποία έφεραν ως επακόλουθο την ιδιωτικοποίηση του ΟΠΑΠ, με συναίνεση των δύο κομμάτων.

Παράλληλα, ο αθλητισμός χρησιμοποιείται σαν εργαλείο για την ανάπτυξη άλλων κλάδων της οικονομίας -ΜΜΕ, κατασκευές, εμπόριο, τουριστική βιομηχανία κ.λπ.- χωρίς, επί της ουσίας, να εισπράττει ανταποδοτικά κοινωνικά οφέλη. Αυτή η λογική εμπορευματοποίησης του αθλητισμού έφτασε στο απόγειό της με την ανάληψη και διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, που είχε τα γνωστά καταστρεπτικά για την ορθολογική και ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας αποτελέσματα. Πέντε χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δικαιώνεται απολύτως η θέση του Συνασπισμού, που από την πρώτη στιγμή τάχθηκε αντίθετος με την ανάληψή τους, προβλέποντας την κατασπατάληση των δημόσιων πόρων για χάρη ενός μοντέλου ανάπτυξης ενάντια στους πολίτες, ενάντια στις περιβαλλοντικές ανάγκες και την ποιότητα ζωής και υπέρ της ασύδοτης κερδοφορίας. Είναι χαρακτηριστική η τύχη των ολυμπιακών εγκαταστάσεων μέχρι σήμερα, τις οποίες η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σπεύδει άρον άρον να παραχωρήσει σε ιδιωτικά συμφέροντα, για εμπορικές και όχι για δημόσιες, κοινωνικές και αθλητικές χρήσεις.

Ανάμεσα λοιπόν στον «κοινωνικό» αθλητισμό και τον επαγγελματικό αθλητισμό - πρωταθλητισμό υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα, το οποίο είναι αποτέλεσμα πολιτικής επιλογής. Δεν αφορά μόνο το επίπεδο των οικονομικών μεγεθών, αλλά και τη διοικητική οργάνωση και επιστημονικο-τεχνική στήριξη από την πολιτεία. Στο σύνολό της, η σημερινή γραφειοκρατική δομή και λειτουργία του εμπορευματοποιημένου αθλητισμού, του αθλητισμού-θέαμα για τα κέρδη, επιβάλλει τους όρους της, πνίγει τον αθλητισμό των πολλών και δημιουργεί τεράστιες συγχύσεις. Αυτός ο αθλητισμός είναι γίγαντας με ξύλινα πόδια, ένας αθλητισμός βιτρίνα. Ένα μοντέλο το οποίο η ριζοσπαστική αριστερά θέλει να ανατρέπει.

Η στρατηγική μας κατεύθυνση: Αθλητισμός για τον άνθρωπο και όχι για τα κέρδη

Το πρόταγμα της Αριστεράς «αθλητισμός για τον άνθρωπο και όχι για τα κέρδη» απορρίπτει και ξεπερνά το σημερινό νεοφιλελεύθερο μοντέλο του εμπορευματοποιημένου αθλητισμού. Σε αντίθεση με αυτό, τοποθετεί στο κέντρο της προσοχής τον αθλούμενο και τον αθλητή, στοχεύει στην ανάδειξη των κοινωνικά θετικών λειτουργιών του αθλητισμού και ορίζει ως διακυβεύματα τον εκδημοκρατισμό στη λειτουργία, την ενδυνάμωση του κοινωνικού ελέγχου, την επικράτηση της διαφάνειας και την αναδιανομή των πόρων με ριζικά διαφορετικό σκεπτικό και κοινωνικούς όρους.

Πρόκειται για τη σύγχρονη πρόταση της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, η οποία διατυπώνει τους κανόνες μιας διαφορετικής κρατικής πολιτικής στον ελληνικό αθλητισμό και επιδιώκει να διαμορφώσει τις συνθήκες ώστε να γίνει πράξη η συνταγματική επιταγή για τον αθλητισμό ως κοινωνικό δικαίωμα.

Αθλούμενοι - αθλητές - θεατές

Στην αντίληψή μας, ο αθλητισμός διακρίνεται σε δύο κατηγορίες προσωπικών και κοινωνικών εμπειριών.

Από τη μια πλευρά είναι ο αθλητισμός, η φυσική άσκηση των πολλών, η ενεργητική ενασχόληση με αγωνίσματα και αθλήματα. Αυτό το θεωρούμε κοινωνικό δικαίωμα. Δικαίωμα όλου του λαού, κάθε πολίτη, να έχει ίσες ευκαιρίες για συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες και μάλιστα χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, το χρώμα, την εθνική καταγωγή, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις, την οικονομική κατάσταση κλπ. Αυτός ο αθλητισμός πρέπει να αναπτύσσεται εκεί που βρίσκονται οι άνθρωποι και ιδίως οι νέοι. Δηλαδή, στην εκπαίδευση, στη γειτονιά, στο στρατό και στον τόπο εργασίας. Επομένως, κεντρικό στοιχείο μιας αριστερής στρατηγικής για την ανάπτυξη αυτού του αθλητισμού είναι η στήριξη των τριών πυλώνων του αθλητισμού για όλους ή ερασιτεχνικού αθλητισμού: φυσική αγωγή και αθλητισμός στην εκπαίδευση, δράσεις των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης για αθλούμενους πολίτες και σωματειακός αγωνιστικός αθλητισμός.

Από την άλλη μεριά, υπάρχει και εκείνος ο αθλητισμός που οι πολίτες προσλαμβάνουν ως θέαμα. Ως θεατές είτε από το σπίτι είτε από τις εξέδρες ενός γηπέδου. Ο αθλητισμός-θέαμα ενσωματώνει σημαντικές, διαχρονικές δραματικές κοινωνικές λειτουργίες και σε ορισμένες περιπτώσεις είναι το πιο χαρακτηριστικό, «ζωντανό» λαϊκό δρώμενο. Παράλληλα, όμως, ο αθλητισμός-θέαμα λειτουργεί σύμφωνα με τα πρότυπα της παγκόσμιας βιομηχανίας θεάματος, έχει σκοπό του το κέρδος, παράγει και αναπαράγει ηγεμονικά καπιταλιστικά, εθνικιστικά και σεξιστικά πρότυπα και συντηρεί ένα σύστημα εργασιακών σχέσεων που ορίζεται από την παραγωγή μιας ιδιότυπης «αθλητικής υπεραξίας» στην οποία μετέχει ένα διεθνώς διαρθρωμένο κρατικό και ιδιωτικό σύστημα ανάδειξης και εκμετάλλευσης αθλητικού ταλέντου.

Για τη ριζική αναδιάρθρωση και τη δημιουργία ενός ενιαίου, κοινωνικού και δημοκρατικού συστήματος φυσικής αγωγής και αθλητισμού

Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει τη δημιουργία ενός «Ενιαίου, Κοινωνικού και Δημοκρατικού συστήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού». Δεν πρόκειται για τεχνοκρατικό σχέδιο, αλλά για τη διαμόρφωση μιας στρατηγικής ανάπτυξης του αθλητισμού με σαφή πολιτικά, κοινωνικά και ανθρωποκεντρικά χαρακτηριστικά.

Ενιαίο σύστημα διότι πρέπει να εξυπηρετεί στο σύνολό του τη φιλοσοφία ενός αθλητισμού για τον άνθρωπο και μια αντίστοιχη στρατηγική ανάπτυξης ολόκληρης αυτής της κοινωνικής δραστηριότητας, η οποία χωρίς να παραγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε τομέα αθλητισμού (π.χ. αθλητισμός στην εκπαίδευση, αθλητισμός για όλους, αγωνιστικός αθλητισμός, ανάδειξη αθλητικών ταλέντων και στελέχωση των εθνικών ομάδων της χώρας), τους συνδέει θεσμικά και οργανικά σε μια οργανωμένη και συστηματική λειτουργία και συντονισμό.

Κοινωνικό σύστημα, διότι πρέπει να έχει στόχο τη δημιουργία αντικειμενικών συνθηκών άθλησης και υποδομών σε όλη την επικράτεια της χώρας, αστικά κέντρα, περιφέρεια, αγροτικές περιοχές και ειδικές προβλέψεις για τις ακριτικές περιοχές της χώρας. Μια ανθρωποκεντρική κρατική πολιτική στον αθλητισμό οφείλει να αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της γενικότερης κοινωνικής πολιτικής της πρόνοιας. Τέμνει και συνδέεται με τις επιμέρους πολιτικές στον χώρο της παιδείας, της υγείας και του πολιτισμού. Πρέπει να στοχεύει στην υγεία των πολιτών, στη διαμόρφωση συνηθειών υγιούς τρόπου ζωής, στη φυσική και πνευματική ανάπτυξη της νέας γενιάς, στη διαμόρφωση κοινωνικά ενεργών πολιτών, αλλά και στην ορθολογική ανάπτυξη των αθλημάτων.

Δημοκρατικό σύστημα, διότι πρέπει να προσφέρει ίσες ευκαιρίες σε όλους, να υπερασπίζεται και να κατοχυρώνει στην πράξη το δικαίωμα κάθε πολίτη και κάθε κοινωνικής ομάδας στην ισότιμη σωματική άσκηση και ενασχόληση με τον αθλητισμό. Όλων, ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης, οικονομικών δυνατοτήτων, μορφωτικού επιπέδου, χωρίς διάκριση φύλου, εθνικότητας, θρησκευτικών πεποιθήσεων και άλλων προσωπικών χαρακτηριστικών. Διότι πρέπει να εγγυάται το σεβασμό στα δικαιώματα των αθλούμενων και των αθλητών, στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων στον κλάδο, και να ρυθμίζει δημοκρατικά τις σχέσεις των εμπλεκόμενων φορέων με το κράτος και μεταξύ τους. Διότι πρέπει να είναι κοινωνικά ευαίσθητο, δίνοντας προτεραιότητα στην ανάπτυξη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού ανάμεσα στις πιο αδύναμες και μη προνομιούχες ομάδες του πληθυσμού (παιδιά πολύτεκνων οικογενειών, νέες μητέρες, πολίτες με αναπηρία, μετανάστες, άνεργοι κ.λπ.).

Βασικοί άξονες για τη συνολική αλλαγή της αθλητικής πολιτικής

Πρεσβεύουμε και επιδιώκουμε ένα αθλητικό σύστημα η αποτελεσματικότητα του οποίου κρίνεται κυρίως από την αύξηση του αριθμού των αθλούμενων στο σύνολο της κοινωνίας και όχι μόνο των αθλητών που λαμβάνουν μέρος σε αγωνιστικές δραστηριότητες ή των κερδισμένων μεταλλίων. Ένα αθλητικό σύστημα συμβατό με τον ελεύθερο χρόνο των πολιτών, με μια άλλη οικολογική πολιτική, μέρος ενός διαφορετικού μοντέλου οικιστικής ανάπτυξης κι εξυπηρέτησης των άμεσων αναγκών της κοινωνίας.

Με θέσπιση αυτοτελούς κονδυλίου για τον αθλητισμό από τον κρατικό προϋπολογισμό, σταθερή ετήσια χρηματοδότηση των αθλητικών δραστηριοτήτων βάσει αναπτυξιακής λογικής, κατάργηση των έκτακτων επιχορηγήσεων, των ειδικών αδιαφανών λογαριασμών και των πελατειακών σχέσεων. Η επιχορήγηση του αθλητισμού ως κοινωνικού δικαιώματος είναι υπόθεση της πολιτείας και όχι του τζόγου.

Ένα σύστημα με προνομιακή στήριξη από την πολιτεία του αθλητισμού στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, με σύγχρονες, ασφαλείς και προσβάσιμες σε όλους υποδομές. Με αθλητικές δράσεις από την τοπική αυτοδιοίκηση για κάθε κοινωνική ομάδα. Με αναδιανομή των «αθλητικών πόρων» υπέρ του «αθλητισμού για όλους» και του ερασιτεχνικού αθλητισμού και σαφή προσδιορισμό του ποιοι πόροι μοιράζονται, σε ποιους φορείς, με ποιον τρόπο και με ποια αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια. Έτσι ώστε οι αθλητικές υπηρεσίες και δραστηριότητες από το δημόσιο σχολείο, την τοπική αυτοδιοίκηση και τους ερασιτεχνικούς συλλόγους να παρέχονται δωρεάν και χωρίς επιβάρυνση των νέων και των οικογενειών τους.

Με ριζική αλλαγή του σημερινού σαθρού θεσμικού πλαισίου για τον αθλητισμό, που στοχεύει στην ποδηγέτηση των ανθρώπων του αθλητισμού. Με αποτελεσματική λειτουργία των ελεγκτικών μηχανισμών για την τήρηση της νομοθεσίας και διακομματικό έλεγχο. Με σαφές ξεκαθάρισμα και διαχωρισμό του μαζικού αθλητισμού από τον επαγγελματικό αθλητισμό, ο οποίος εμπίπτει στις αρμοδιότητες των οικονομικών και άλλων ελεγκτικών μηχανισμών της πολιτείας και στους μηχανισμούς ελέγχου υπηρεσιών θεάματος. Καμιά άμεση, ούτε έμμεση μέσω των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων, επιχορήγηση των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών δεν είναι αποδεκτή. Απόλυτη τήρηση των φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων των ΠΑΕ και καμιά προνομιακή διευκόλυνση ή χάρισμα χρεών. Τροποποίηση του ν. 879/79 και άλλων νομοθετημάτων για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο και θεσμική ενθάρρυνση άλλων συλλογικών μορφών διοίκησης ποδοσφαιρικών ομάδων. Αδειοδότηση αθλητικών εκδηλώσεων με αυστηρούς όρους και τήρηση των όρων ασφαλείας για αθλητές και φιλάθλους.

Με στήριξη του δικαιώματος των φιλάθλων να παρακολουθούν το αθλητικό θέαμα της αρεσκείας τους σε οποιοδήποτε αθλητικό στάδιο της χώρας επιθυμούν με διαδικασίες εισόδου που δεν προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν διαχωρίζουν τους ανθρώπους σε εισοδηματικές κατηγορίες με απομονωμένες μεταξύ τους ζώνες γηπέδου, με κοινό, προσιτό στα λαϊκά στρώματα εισιτήριο, χωρίς αστυνόμευση.

Με ανάδειξη του δημόσιου αθλητικού χώρου, οικονομική στήριξη των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης στη συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων και ταυτόχρονη απαγόρευση σύμπραξης των δήμων με αθλητικές ανώνυμες εταιρείες ή αποκλειστική μακρόχρονη παραχώρηση δημοτικών αθλητικών εγκαταστάσεων σε ανώνυμες αθλητικές εταιρείες εις βάρος της άθλησης των πολιτών. Αξιοποίηση για αθλητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς και όχι ιδιωτικοποίηση των πληρωμένων από τον ελληνικό λαό ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Με εκδημοκρατισμό, άνοιγμα και μαζικοποίηση των αθλητικών σωματείων και στήριξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Όστε να εκλείψουν φαινόμενα ιδιοτέλειας και αντιθέτως να ευαισθητοποιηθούν οι πολίτες για συμμετοχή στην ζωή των αθλητικών συλλόγων, κάτι που θα δώσει νέο αέρα. Με λειτουργία θεσμών όπως η αθλητική συνέλευση σε επίπεδο πόλεων, το εθνικό συμβούλιο αθλητικής πολιτικής, και άλλοι θεσμοί τακτικού απολογισμού και ελέγχου που σήμερα υπολείπονται.

Παράλληλα, πιστεύουμε στην αυτοτέλεια των αθλητικών φορέων και υποστηρίζουμε το δικαίωμα κάθε εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας να ορίζει τα της λειτουργίας και διαχείρισης του αθλήματός της (αθλητική δικαιοσύνη για οικονομικές διαφορές και παραβίαση αθλητικών κανόνων, κανονισμούς διαιτησίας, αναπτυξιακά προγράμματα κ.λπ.).

Αναδιοργάνωση, αναδιάρθρωση και επαναπροσδιορισμός του ρόλου της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, ως επιτελικού οργάνου σχεδιασμού κι ελέγχου μιας διαφορετικής αθλητικής πολιτικής, με έμφαση στις ευρύτερες ανάγκες άθλησης και ποιότητας ζωής της ελληνικής κοινωνίας και ανάπτυξης των αντίστοιχων αθλητικών υποδομών, με συγκεκριμένα μετρήσιμα και αξιοκρατικά κριτήρια.

Με στήριξη μιας παραγωγικής και αποτελεσματικής λειτουργίας της ΓΓΑ με αύξηση των απαραίτητων για τον σκοπό αυτό πόρων. Με αναβάθμιση των τομέων του μαζικού κι ερασιτεχνικού αθλητισμού, καθώς και των τομέων προγραμματισμού - σχεδιασμού, έρευνας και προδιαγραφών. Εξασφάλιση ενιαίου κέντρου άσκησης αθλητικής πολιτικής με άμεση κατάργηση της Γραμματείας Ολυμπιακής Αξιοποίησης, ώστε να συγκεντρωθούν όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν τον αθλητισμό στην χώρα μας στην ΓΓΑ, σε ένα φορέα χωρίς επικάλυψη ρόλων και κατασπατάληση του δημόσιου πλούτου. Επέκταση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στον αθλητισμό και δημιουργία των απαιτούμενων υποδομών.

Αναβάθμιση των γραφείων φυσικής αγωγής και των νομαρχιακών διευθύνσεων, που σήμερα αποτελούν απλώς διαχειριστικούς μηχανισμούς χωρίς αναπτυξιακό ρόλο.

Αναβάθμιση και στήριξη της αθλητικής έρευνας και τεχνολογίας, όχι κατ' αποκλειστικότητα για τον υψηλό αθλητισμό, αλλά στη λογική της ανάπτυξης του αθλητισμού για όλους και της φυσικής αγωγής στην εκπαίδευση. Αναβάθμιση του Εθνικού Κέντρου Αθλητικών Ερευνών για όλες τις αθλητικές επιστήμες και εφαρμογές, με ταυτόχρονη λειτουργία του ως κέντρου αθλητικής τεκμηρίωσης. Αναβάθμιση συνολικά της αθλητικής επιστήμης, δημιουργία σοβαρών υποδομών για την εκπαίδευση στελεχών του αθλητισμού από τα ΤΕΦΑΑ. Αναβάθμιση της ιδιότητας του αθλητικού επιστήμονα, περιορισμός των εμπειρικών προπονητών μέσα από πολύ συγκεκριμένα κριτήρια και πολύ αυστηρούς όρους εκπαίδευσης και λειτουργίας σχολών προπονητών, με αρμοδιότητα των ΤΕΦΑΑ σε συνεργασία με το ΕΚΑΕ.

Οι προγραμματικοί μας στόχοι

Μαζικός αθλητισμός, αθλητισμός για όλους

- Στήριξη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε οικονομικό και οργανωτικό επίπεδο και υπέρβαση της σημερινής δυσλειτουργίας και των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων των Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών (ΔΑΟ).
- Εκχώρηση ουσιαστικών αρμοδιοτήτων, με τους αντίστοιχους πόρους, ενίσχυση των προγραμμάτων αθλητισμού για όλους, δημιουργία και συντήρηση μικρών δημοτικών αθλητικών υποδομών κατάλληλων για τον αθλητισμό στην γειτονιά.
- Προστασία και ενδυνάμωση της υγείας των πολιτών με δράσεις φυσικής άσκησης και αναψυχής, με αξιοποίηση κάθε ελεύθερου χώρου, σε σύνδεση με το σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας.
- Ενίσχυση αθλητισμού για τις γυναίκες, τις εργαζόμενες μητέρες, για πολίτες με αναπηρίες μέσα από συστηματικές κι οργανωμένες αθλητικές δράσεις.
- Ενθάρρυνση της συμμετοχής γυναικών στα όργανα διοίκησης όλου του αθλητικού οικοδομήματος.
- Ανάπτυξη σταθερών πολιτικών για την κοινωνική ένταξη μέσω του αθλητισμού των μεταναστών, των μειονοτήτων, των εξαρτημένων και φυλακισμένων πολιτών.
- Συγκεκριμένες πολιτικές ενίσχυσης του εργασιακού αθλητισμού, μακριά από λογικές αντιγραφής των όρων του πρωταθλητισμού. Ενίσχυση του αθλητισμού στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Η φυσική αγωγή στην εκπαίδευση

Η φυσική αγωγή πρέπει να αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, καθώς παίζει (ή μπορεί να παίξει) σημαντικό παιδαγωγικό, αλλά και βιολογικό ρόλο. Γι' αυτό το λόγο δεν μπορεί να «προωθείται» ευκαιριακά, μέσω αμφιλεγόμενων και υποχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, αλλά πρέπει ν' αποτελεί κύριο στοιχείο της σχολικής δραστηριότητας, διότι συνδέεται:

- Με τις παιδαγωγικές πλευρές του εκπαιδευτικού συστήματος
- Με τις κρίσιμες ηλικιακές περιόδους διαμόρφωσης των όρων και συνθηκών υγείας των νέων, αυριανών ενηλίκων πολιτών
- Με τον υγιεινό τρόπο ζωής και την ελεύθερη ώρα των νέων
- Με την ανάδειξη της βιολογικής αξίας της φυσικής άσκησης
- Με το μηχανισμό κοινωνικοποίησης, ψυχολογικής και ηθικής ολοκλήρωσης του ατόμου, αλλά και κοινωνικών ομάδων.

Μιλώντας για φυσική αγωγή δεν αναφερόμαστε απλώς σε ένα ακόμη μάθημα στο ωρολόγιο πρόγραμμα, αλλά σε μια μακρόχρονη διαδικασία που ξεκινά από την προσχολική-νηπιακή ηλικία, φτάνει μέχρι την τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατόπιν συνδέεται με τις άλλες μορφές αθλητικής δραστηριότητας. Είναι αναγκαία λοιπόν μια σειρά από παρεμβάσεις:

- εκσυγχρονισμός των αναλυτικών προγραμμάτων φυσικής αγωγής, με έμφαση στη βελτίωση της φυσικής και κινητικής κατάστασης των νέων και την επιστημονική παρακολούθηση της ανάπτυξής τους.
- επανένταξη της φυσικής αγωγής στη ζωή του σχολείου, με ικανό χρόνο στο ωρολόγιο πρόγραμμα, κάλυψη των κενών σε καθηγητές φυσικής αγωγής, ιατροφαρμακευτική κάλυψη, παρακολούθηση από αθλητίατρο και προληπτικό έλεγχο της υγείας των μαθητών.
- θεσμοθέτηση εναλλακτικών μορφών φυσικής αγωγής, σύνδεση με τα προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, θεσμοθέτηση απογευματινών ωρών φυσικής αγωγής μέσα στη σχολική μονάδα ή σε εγκαταστάσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης και συγκεκριμένο σχέδιο σύνδεσης με τον σωματειακό αθλητισμό.
- επιστημονικό σύστημα ανάδειξης των αθλητικών ταλέντων και δημιουργία δικτύου αυτοτελών και αναβαθμισμένων αθλητικών σχολείων
- σύνδεση του σχολείου με τους αθλητικούς χώρους και ρητή απαγόρευση δημιουργίας νέων σχολικών μονάδων χωρίς αθλητικές εγκαταστάσεις

Αθλητικές ομοσπονδίες

- Αλλαγή φιλοσοφίας και αποκοπή από τον ομφάλιο λώρο της εμπορευματοποίησης, την εντατικοποίηση για το κυνήγι των μεταλλίων στις μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις. Ουσιαστική οικονομική, οργανωτική και επιστημονική υποστήριξη του επιτελικού τους ρόλου στην ανάπτυξη των αθλημάτων και μέσω αυτών στήριξη του πρωτοβάθμιου αθλητικού σωματείου, μακριά από μικροκομματικές, πελατειακές σχέσεις και εισπρακτικές λογικές.

-- Οργανωμένη αθλητιατρική κάλυψη, πρόληψη υγείας και υποστήριξη των αθλητών των εθνικών ομάδων.

-- Προληπτικές πολιτικές και μέτρα αντιντόπινγκ (π.χ. δημιουργία ανεξάρτητου φορέα αντι-ντόπινγκ, έλεγχοι σε όλες τις εθνικές αθλητικές διοργανώσεις και για όλους τους αθλητές που αναδεικνύονται πρωταθλητές στους πανελλήνιους αγώνες όλων των ατομικών αθλημάτων, συστηματική ενημέρωση των αθλητών σχετικά με τις επιπτώσεις του ντόπινγκ στην υγεία τους, υποχρεωτικός αιματολογικός έλεγχος αντιντόπινγκ στα μέλη των εθνικών ομάδων 2 φορές το χρόνο, πέραν των ελέγχων των διεθνών ομοσπονδιών κ.ά.)

-- Ανεξάρτητη αρχή δισαιτησίας. Εκδημοκρατισμός και εκπροσώπηση στα Δ.Σ. των αθλητών, των προπονητών και των δισαιτητών.

Για το ντόπινγκ

Το ντόπινγκ στον αθλητισμό είναι αποτέλεσμα της διαπλοκής της παγκόσμιας βιομηχανίας του αθλητικού θεάματος, της διαφήμισης, της παραγωγής αθλητικών ειδών, της παραγωγής και διακίνησης φαρμάκων, των αθλητικών «συμβούλων» που συμπιπτουν σε ένα κοινό στόχο: το κέρδος χωρίς να υπολογίζουν την υγεία του αθλητή, μέσα από το κυνήγι των μεταλλίων και των προνομίων που τα συνοδεύουν.

Για την αντιμετώπιση του προβλήματος ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει: εναρμόνιση της αθλητικής νομοθεσίας με το δίκαιο που αφορά την δημόσια υγεία, τον ιατρικό κώδικα, την εισαγωγή, το εμπόριο και την διακίνηση φαρμακευτικών ουσιών. Δημιουργία ανεξάρτητου μη κυβερνητικού φορέα, ιατρικής επιστημονικής ομάδας ελέγχου των φαρμακευτικώνσκευασμάτων που χορηγούνται στους αθλητές όλων των αθλημάτων. Θεσμοθέτηση ποσοστού από τα τηλεοπτικά δικαιώματα των επαγγελματικών πρωταθλημάτων υπέρ της έρευνας για την καταπολέμηση του ντόπινγκ. Στήριξη του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ (W.A.D.A.) και ενεργός συμμετοχή στις δράσεις του.

Μέτρα για την πλατιά επιμόρφωση των αθλητών και ανάπτυξη προγραμμάτων πρόληψης κι ενημέρωσης στην εκπαίδευση. Λήψη μέτρων για τις εθνικές ομοσπονδίες, όταν αθλητές τους κατόπιν εξετάσεων βρίσκονται να έχουν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών, Ειδικά για τον επαγγελματικό αθλητισμό, θεωρούμε αναγκαίο να υπάρχουν πειθαρχικές κυρώσεις (αφαίρεση βαθμών) για τους συλλόγους των οποίων οι αθλητές συλλαμβάνονται ντοπαρισμένοι.

Εξορθολογισμός των προνομίων, αφαίρεσή τους σε περιπτώσεις ντόπινγκ και αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας για κάθε εμπλεκόμενο.

Πρωτοβάθμια αθλητικά σωματεία

-- Ανάδειξη του ρόλου του αθλητικού σωματείου σε ερασιτεχνική βάση, χωρίς αντιγραφή των όρων λειτουργίας των αθλητικών εταιρειών, ως ζωντανό κύτταρο άθλησης και σύνδεσης με τις υπόλοιπες κοινωνικές δραστηριότητες (π.χ. σύνδεση της αθλητικής δραστηριότητας με τη διεκδίκηση για προστασία των ελεύθερων χώρων και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής).

-- Δωρεάν παροχή υπηρεσιών στους αθλούμενους και στους αθλητές και απαλλαγή του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από φορολογικές επιβαρύνσεις και πληρωμή για τη χρήση δημόσιων και δημοτικών εγκαταστάσεων.

Δικαιώματα των αθλητών

- Συμμετοχή των ερασιτεχνών αθλητών στα όργανα των σωματείων και ισχυροποίηση του νομικού πλαισίου για την προστασία τους από αυθαιρεσίες και καταχρηστικές συμπεριφορές.
- Προστασία της υγείας των ερασιτεχνών αθλητών και δωρεάν κάλυψη των προληπτικών ελέγχων από το δημόσιο σύστημα υγείας και εξειδικευμένα αθλητιατρικά κέντρα.
- Δημιουργία σύγχρονου συστήματος προστασίας και κινήτρων σε πρωταθλητές-μέλη των εθνικών ομάδων που διακρίνονται, με οικονομικές επιβραβεύσεις μόνο των ερασιτεχνών αθλητών, πλήρη κάλυψη των εξόδων προετοιμασίας των αθλητών, μέτρα για την ομαλή φοίτηση και ένταξη στην παραγωγική διαδικασία μετά τη λήξη της αθλητικής σταδιοδρομίας και επαγγελματική αξιοποίηση σε φορείς σχετικούς με τον αθλητισμό.
- Πλήρης ασφάλιση όλων των εν ενεργεία ερασιτεχνών αθλητών.

Δικαιώματα των φιλάθλων

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κατ' επανάληψη εκφράσει δημόσια τις απόψεις του για το θέμα της βίας και για τους συνδέσμους φιλάθλων. Θεωρούμε σημαντικό πρόβλημα τη μη συμμετοχής των φιλάθλων στα όργανα των ομάδων, γεγονός που προέκυψε από την αποκοπή των ΠΑΕ από τα μητρικά τους σωματεία. Πιστεύουμε στη χρησιμότητα νέων ενώσεων φιλάθλων, πιο συνειδητοποιημένων, που δεν θα αποτελούν ιδιωτικούς στρατούς και χειροκροτητές «επενδυτών-φωστήρων» και θα έχουν σκοπό τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους: το σεβασμό τους από τις ΠΑΕ, τον περιορισμό της εκμετάλλευσής τους από την ακρίβεια των εισιτηρίων, τη διαμόρφωση ανθρώπινων συνθηκών παρακολούθησης ενός αθλητικού γεγονότος, τον περιορισμό στην εκμετάλλευση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων από συνδρομητικές εταιρείες που στερούν τη δυνατότητα παρακολούθησής ενός αθλητικού γεγονότος από όλους, την προστασία από αστυνομικά μέτρα που θίγουν τα ατομικά δικαιώματα και προσωπικά δεδομένα. Ενώσεις φιλάθλων που θα αναλάβουν αντιρατσιστικές, φιλειρηνικές πρωτοβουλίες και θα αποτελέσουν αντίβαρο στην τυφλή βία.

Πιστεύουμε στη χρησιμότητα νέων συλλογικοτήτων φιλάθλων, που θα αντιληφθούν και θα αγγίξουν τον πυρήνα του προβλήματος του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και μπάσκετ, μη αποδεχόμενες το ρόλο του πελάτη. Που θα διεκδικήσουν το δικαίωμα στην δημιουργία ομάδων με άλλες συλλογικές, δημοκρατικές μορφές διοίκησης και ιδιοκτησίας, όπως ήδη επιτυχημένα εφαρμόζεται στο πιο υψηλό αγωνιστικό επίπεδο σε άλλες χώρες της Ευρώπης (Ισπανία, Αγγλία).

Στο πλαίσιο αυτό θετικά θα μπορούσε να συνεισφέρει η πρόταση για τη θέσπιση του «Συνηγόρου του Φιλάθλου», στα πρότυπα του αγγλικού μοντέλου.

Η ριζοσπαστική αριστερά, ο ΣΥΡΙΖΑ, με τις προτάσεις του στέκεται δίπλα στους ανθρώπους του αθλητισμού ώστε να ξαναβρούν την χαμένη τους αυτοπεποίθηση. Για να ιδρώνουν την φανέλα με όρους κοινωνικών αγώνων και όχι τους όρους των χορηγών, της ενσωμάτωσης και της αλλοτρίωσης των συνειδητήσεων. Για τη διάλυση των ρουσφετολογικών μηχανισμών και την ενίσχυση της αξιοπρέπειας. Δίπλα στους αθλούμενους, τους αθλητές, τους εθελοντές του ερασιτεχνικού αθλητισμού, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς της φυσικής αγωγής, για το όραμα και τη διεκδίκηση ενός άλλου αθλητισμού σε μια απελευθερωμένη κοινωνία.